

τῶν τὰ σώματα πρὸς ὄραν ἀλλὰ τῶν τὰς ψυχὰς
 πρὸς ἀρετὴν εὖ πεφυκότων ἐφιέμενος. ἐτεκμαίρετο
 δὲ τὰς ἀγαθὰς φύσεις ἐκ τῆ ταχύ τε μανθάνειν οἷς
 προσέχοιεν, καὶ μνημονεύειν ἃ ἂν μάθοιεν, καὶ ἐπι-
 θυμεῖν τῶν μαθημάτων πάντων, δι' ὧν ἐστὶν οἰκίαν
 τε καλῶς οἰκεῖν καὶ πόλιν, καὶ τὸ ὅλον ἀνθρώποις
 τε καὶ ἀνθρωπίνοις πράγμασιν εὖ χρῆσθαι. τὴς γὰρ
 τοιούτης ἠγεῖτο παιδευθέντας ἐκ ἂν μόνον αὐτὴς τε
 εὐδαίμονας εἶναι καὶ τὴς ἑαυτῶν οἴκους καλῶς οἰκεῖν,
 ἀλλὰ καὶ ἄλλους ἀνθρώπους καὶ πόλεις δύνασθαι εὐ-
 δαίμονας ποιεῖν. Οὐ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἐπὶ 3
 πάντας ἤει, ἀλλὰ τὴς μὲν οἰομένης φύσει ἀγαθὴς
 εἶναι, μάθησεως δὲ καταφρονῶντας, ἐδίδασκεν, ὅτι
 αἱ ἀρίστα δοκῶσαι εἶναι φύσεις μάλιστα παιδείας δεόν-
 ται· ἐπιδεικνύων τῶν τε ἵππων τὴς εὐφροεστάτης,
 θυμοειδεῖς τε καὶ σφοδρῆς ὄντας, εἰ μὲν ἐκ νέων δα-
 μασθεῖεν, εὐχρηστοτάτης καὶ ἀρίστης γιγνομένης, εἰ
 δὲ ἀδάμαστοι γένοιτο, δυσκαθεκτοτάτης καὶ φαυλο-
 τάτης· καὶ τῶν κυνῶν τῶν εὐφροεστάτων, φιλοπόνων
 τε ἔσῶν καὶ ἐπιθετικῶν τοῖς θηρίοις, τὰς μὲν καλῶς
 ἀχθεῖσας, ἀρίστα γίγνεσθαι πρὸς τὰς θήρας καὶ
 χρησιμωτάτας, ἀναγωγῆς δὲ γιγνομένης, ματαίης
 τε καὶ μανιώδεις καὶ δυσπαιθεστάτας· ὁμοίως δὲ 4
 καὶ τῶν ἀνθρώπων τὴς εὐφροεστάτης, ἐρρωμενεστάτης

ΤΕ

ταχύ τε] MS. Stob. ταχύτε-
 ρον μ. Sane ταχύ τε videtur et
 in seqq. καὶ μνημονεύειν aliquod
 verbum postulare, quod ei re-
 spondeat, vt, *diu, semper*: quod
 non est, si ταχύτερον scripsit Xe-
 nophon. Ern.

προσέχοιεν] Stob. προσέχουσι.

ὅλον] Ibid. ὅλως.

ἀνθρώποις τε καὶ] Absit τε ibid.
 et in edd. vett. Caeterum εὖ
 χρῆσθαι ἀνθρώποις est ita se gere-
 re erga homines, vt illi non no-
 ceant, sed profint. Ergo opus est,
 vt suos cuiusque mores, ingenium

facultatesque noscas. Verum τοῖς
 ἀνθρωπίνοις πράγμασιν εὖ χρ. est
 discernere bonas malasue res, vt
 has vites, illas secleris.

αὐτὴς τε] Pro τε est γε apud
 Stob. et mox desunt verba καὶ τὴς
 ἑαυτῶν οἴκους καλῶς οἰκεῖν.

§. 3. ἤεις] Non omnes autem eo-
 dem modo tractabat. In edd. vett.
 est εἷη, vitiose, opinor.

ἀχθεῖσας] Edd. vett. ἀναχθεῖ-
 σας, perperam. De canibus edu-
 candis idem verbum ἀγεσθαι ad-
 hibetur de Venat. III, II.